

kulosesmitten. Jeg indrømmer, at de tuberkuløse selv ogsaa havde Glæde af Loven; men den egentlige Aarsag var dog den, at de raske skulde beskyttes mod Smitten. Efterhaanden som Udviklingen er gaaet frem, har vi ogsaa taget ind under Loven den ikke smittefarlige Tuberkulose; derved kommer Loven først ret til at virke som en Hjælp til de syge og til de syge alene. Men dette gør, at det vilde være dobbelt uretfærdigt at opretholde dette Forhold, under hvilket en lille Gruppe af Medborgere ikke kan nyde den samme Ret som en anden Gruppe af Medborgere til Indlæggelse paa Sanatorium. Derfor anbefaler jeg Tingets Medlemmer at stemme for det af os foreslaaede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rytter): Det Ændringsforslag, vi har for nu, har flere Gange været til Behandling her i Tinget, idet Rigsdagen tidligere har taget et Standpunkt og saa har forandret det kort Tid efter. Jeg synes, at det paa det nuværende Tidspunkt er uheldigt at gaa den Vej, det ærede Medlem foreslaar, af følgende Grunde. For det første har man fra Regeringens og Rigsdagens Side, siden den sidste Lov blev vedtaget, forøget Pladserne med følgende Tal: for Kystsanatorierne med 60 Senge, for Kysthospitalerne med 145 Senge, for Tuberkulosesanatorierne med 28 Senge, for Tuberkulosehospitalerne med 23 Senge og for Plejehjemmene med 82 Senge. Som Følge heraf er den Vanskelighed, som det ærede Medlem berørte, ikke saa stor, som den tidligere har været. Vi har dernæst i Ministeriet efter den Foranledning, som Ændringsforslaget gav, forhandlet med Direktøren for Sanatorieforeningen. Han mente, at Forholdet om Vinteren ikke spillede nogen Rolle, men derimod nok om Sommeren, men i de faa Tilfælde, hvor Spørgsmaalet har været fremme i den sidste Tid, har man søgt at komme udenom det. Dertil kommer, at hele Udvalget er blevet enigt om denne Formulering, og saa synes jeg, det er fornuftigst ogsaa at holde sig dertil, navnlig af den Grund, at hele Forholdet kommer til Revision her paa Rigsdagen i Samlingen 1923—24, idet der udtrykkelig staar i Loven, at det skal forelægges til Revision inden den 31. Marts

1924, altsaa i Rigsdagssamlingen 1923—24. Hvis jeg er Minister til den Tid, skal jeg være villig til at tage Spørgsmaalet op igen, og jeg tror, at Resultatet da vil gaa i den Retning, det ærede Medlem (Johannes Lou) antydede; derfor vil jeg henstille til det ærede Medlem at gaa med til at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Vanggaard: Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke er til Stede, skal jeg paa Venstres Vegne udtale min Tilslutning til de Udtalelser, der nu faldt fra den højt ærede Justitsminister. Vi finder, at der i Betragtning af, at Loven om et Par Aar skal revideres, ikke er nogen Grund til at optage det foreliggende Spørgsmaal til Drøftelse nu.

H. C. Hansen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede, vil jeg gerne sige et Par Ord. Det foreliggende Ændringsforslag har ikke været forelagt Udvalget, og jeg mener da, at hvis der skal ske en Ændring, maa Lovforslaget vises tilbage til Udvalget. For øvrigt finder jeg, der er nogen Grund til at udsætte Afgørelsen af Spørgsmaalet, da Loven skal til Revision om ganske kort Tid. Det vil derfor være det rigtigste at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Valdemar Olsen: Jeg kan lige saa lidt som den sidste ærede Taler indse, at vi er i Stand til at vedtage det stillede Ændringsforslag, da det slet ikke har været til Behandling i Udvalget. Forslagsstilleren, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, undskylder sig med, at han har været syg under Udvalgsbehandlingen, og Gud bevares, Sygdom er Hvermands Herre, men jeg mener rigtignok, at det ærede Medlem saa kunde have faaet sine Partifæller i Udvalget til at tage Spørgsmaalet op. Saaledes som Sagen nu foreligger for Tingets Medlemmer, synes jeg ikke, man kan stemme for Ændringsforslaget, thi det er aldeles ikke modent til Vedtagelse. Det er maaske godt nok, men det skulde dog gerne behandles, og navnlig synes jeg, det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Fremgangsmaade er forkert, da han netop ved første Behand-